

SZOLNOK-DOBOKA

POLITIKAI HETILAP.

Megjelen minden vasárnapon.

Szerkesztőség a Sörház-utcában első sz. a. földszinten van.

Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 2-3.

Felelős szerkesztő:

Br. HORVÁTH EMIL.

Hirdetési árak: egész oldal 48 K.

Előfizetési ár: egész évre 10, félévre 5, negyed-
évre 2 K. 50 f. Néptanítóknak, lelkészeknek és
körjegyzőknek egész évre 8 K.

Husvéti czikk.

Dés, ápr. 10-én.

Meg fog bocsátani nekünk az a nagy szellem, akitől ezt a címet kölcsönvettük. Bár úgy érezzük, hogy a helyzet, melyben vagyunk, nagy és komor hasonlóságot mutat azokkal az időkkel, a melyeknek vészterhes vajudása az igazi husvéti czikket szülte.

Akkor is, ma is egyet féltettünk: a magyar nemzet ezeréves alkotmányát. Akkor is az volt, s ma is a veszedelem nagyobbik fele az, hogy épen e nemzet fiai közül akadtak elvakultak, akik az első fejszecestést mérték magyar alkotmányunk féltve óvott nemes fájára.

Mindenképen megmagyarázható, ha szinte önkéntelenül tolult is tollunk hegyére ez a cím.

Mert megírjuk leplezetlen őszinteséggel: mi a magyar alkotmányt féltjük a mostani politikai események hullámszája között. Szó nincsen arról — a mint hogy nem is lehet — hogy ma bármilyen kisszerű nyílt ellenséges áramlat is keletkezhessek idebent s sokkal kevésbbé arról, hogy nyíltan megtámadják alkotmányos jogainkat, nemzeti alapintézményeinket. De ne feledjük, hogy minden bajok között összehasonlíthatatlanul legnagyobb az, mely az által keletkezik, ha egy nemzet maga teszi félre, veti el, vagy függeszt fel valamelyik alap sarkalatos jogát. Azok a jogok — mondja egyik nagy államférfiunk — melyeket fegyverrel vesznek el, ismét visszaszerezhetők, de a melyekről egy nemzet önként mondott le, soha.

Mai állami önállóságunk, nemzeti szabadságunk alapja — alkotmányunk parlamentáris jellegében keresendő. Ez az a nagy és egyetemes bázis, melyen jól-rosszul felépítettük a modern államot. Repesszük meg ezt az alapot, s a még oly jól épült falak egymásután omlanak össze, a cifra tornyok ledőlnek, a fényes ékítések szomorúan hullanak alá. Ez a parlamentárizmus pedig ma nagy és komoly veszélyben van. Szeretjük hinni, hogy a ma sokkal aggodalmasabb

képeket fest elénk, mint a minóket a holnap valóra vált s az a nemes optimizmus, mely életképes és egészséges nemzetekkel szemben egyedül jogosult, igyekszik a homályos és nehéz atmoszférát felderíteni, de egyet ma még sem hallgathatunk el, hogy ha a parlamenti ellenzék belekényszeríti a kormányt a törvényen kívüli állapotba, ez az erőszak alkotmányunk megtámadhatlanságából, szentségéből és sérthetlenségéből egy darabot letör.

Ki áll jót pedig arról, hogy el nem jövend egy idő, melyben épen ezen darabra leszen szükség, hogy az alkotmány ellen intézett támadás iminens erejének ellenállhassunk?!

Vajjon azok az urak, kik mint Ganymedes a sas karmai között, csak majd május elsején térnek ijedten a rettentő valóra, vállalják-e isten és ember előtt a felelősség nehéz terhét azért, a mi minden baj, balsors és szenvedés e nemzetre hárulhat oktalankodásukért, melylyel e veszedelmes precedenst megalkották?!

Mert ne hivatkozzanak semmiféle előzményekre! Sajnos, négy évvel ezelőtt már belekóstolt ez az ország abba a keserű gyümölcsbe, melynek ex-lex a neve. De akkor legalább volt az ellenzéknek realis terve a kibontakozásra is. Egyetlen egy követelményük volt a többségtől. Egy fejet kértek és azt meg is kapták. És másnap béke lett, szinte a »treno dei« ujjalt meg, annyira elültek az adáz csatázások.

De ma, mit akarnak? Zavart és felfordulást. Mi a tervük? A bizonytalanság. Mi a kívánságuk? Egy chimära. Ajánlottak-e kibontakozást? Kérték-e a jelenlegi kormány távozását? Kivel akarnak tárgyalni, ha ez elmege?

Minderre a felelet: egy nagy és néma kérdőjel.

Ők Széll Kálmánt nem akarják eltávolítani, miniszter társait is szívesen marasztalnák, de...

És itt jön a hamleti tépelődés s jönnek a különvéleményekkel Kossuth Ferencz, Csá-volszky, Justh, Barabás, Rakovszky és a többi neves és névtelen habozók sorozata.

Jöjjenek hát előbb magukkal tisztába azok az urak! A nemzet a szabadelvűpártot többségben küldte a parlamentbe. Küldte pedig 1867 óta a legtisztább, legbecsületesebb választás alapján. Ez a többség felelős ennek az országnak a kormányzásaért mindaddig, a míg többségben marad. És sem a szabadelvűpárt, sem a Széll-kormány nem fél és nem huzódik e felelősségtől. A míg ez a parlamenti cyklus tart, evvel a többséggel szemben nem lehet a nemzethez felebezni, mert új választásig ez a többség cselekszik és felel a nemzet egészeért. A legelső főtől Lengyel Zoltánig mindenkéért. De nem felelős — és itt a hiba az ellenzéki felfogásban — sem a főúrnak, sem az utóbb nevezett úrnak, hanem csak a nemzet egészenek.

A nemzet majd a következő választáson ítél újból és akkor kialakulhat ama vélemény többsége, melyet ma nagy emfázissal akarnak ránk erőszakolni a nemzet sugói.

Am addig ha meg nem hajolnak a törvény ércz-szava előtt, nem méltók többé arra a magasztos hivatásra, hogy nekünk ők hozzanak törvényt.

h.

A politikai helyzet.

— Budapesti levelezőnk express tudósítása. —

Legujabb.

Budapest, d. u. 2 óra. Gróf Tisza István választóihoz felette erős hangú nyílt levelet intézett. Gróf Tisza kikel az obstrukció ellen s kijelenti, hogy türelmünk már soká nem tarthat s föl kell vennünk vele a küzdelmet.

E hó tizenötödikén a Kossuth-párt értekezletet tart, melyen Kossuth Ferencz bejelenti, hogy az obstrukcióban nem vesz részt.

*

TÁRCZA.

Gyermekekhalál.

Írta: Horváth Emil báró.

— Édes jó, lelkem szomszédasszony, az Isten megfizeti, jöjjön, nézze meg mi van az én Jós-kámmal! Se nem eszik, se nem alszik, csak sir egész áldott nap. Mondtam is az uramnak, hogy áthivom az én kedves Kaszáné szomszédasszonyomat, mert ő mindenféle bajon tud segíteni.

Megindultak ketten a nagy faretesszel bezárt ajtón keresztül az alacsony füstös parasztház felé. Elöl az anya, utánna a kövér szomszédasszony lihegve a szokatlanul sebes járástól. Utközben igazít egyet a félrecsuszott karton fejendőjén s kisimítva a homlokába lelógó hajfürtöket, nagyot fohászzkodva bugdácsol keresztül a pitvarban egybehalmozott mosóteknő, cseber s sulykolópad barrikádon.

Odabenn a belső házban fekszik a gyerek. A belépő asszonyokat megcsapja a fülledt, vastag levegő, melyben tódító-zsibbasztó méreggő vegyült össze a parasztszobák rendes savanyu levegőjével a felbontott ágy pállott szaga, melyet szakadatlanul otonaknak magukból a sarokban összehányt csupos párnák s az a sajátságos betegséget jelző

bűz, mely az erős masina-eczettől a szagos mentáig s ineresztő-pópiumig magába szivta a kuru-szló patika minden aromáját. A széles vastaglábu ágy közepén összezsugorodva fekszik valami. Lehet egyébként kedves szöghaju, gügyögő anygalka, most összeaszott vézna semmiség. Lázban égő kimeredt szemében mélységes fájdalom ül. Oldalt, félig a földre csuszva lóg a vastag takaró; a nagy forróság lerugatta a gyerekekkel. Térdig érő ingecskeje felcsuszva kimutatja lesóványodott lábacskaikat, meztelen kis kezeivel átölelve tartja a párna egyik sarkát; mig melle egyre zilál, mint a kohó sohasem szünetelő fujtatója; kicseresedett ajkai közül szinte sivitva tör elő az izzó lehellet, mely mindannyiszor mintha egy-egy parányit magával rabolna a kis gyerek fogyó élet-erejéből.

Kaszáné szomszédasszony legelőbb is az ablakhoz veszi utját:

— Jól be kell zárni, lelkem. Mert veszedelmes a kinti levegő. Tele van az minden nyavalyákkal.

Az édes anya széket húz az ágyhoz s kérés barna kezével simogatni kezdi a csendesen nyöszörgő gyermeket. Együgyű, természetes szívének minden melegsége, szeretete kiült barázdás arczára s egész valóján előmlő állati anyaszereget mintha megszépítené, kiegyengetné a nehéz munkától meghajlott, szögletes parasztasszonyt.

— Lelkem, jó fiacskám. Nem ismersz? Én vagyok a tulajdon anyád! A te vérbeli szülőanyád! Jóska! kicsi Jós-kuczám...

Belétemetve arczát a kék csikos párnába, sűrű hullással megindulnak a könyei, az envérének szomorú elmúlását sirató anya keserves zokogásával. Közbe-közbe fölajdul benne a lélek s kitör az igaz érzés abban a megszokott, a népnél szinte rituális formában, melyet még a nagyanyjától tanult s melyet elmulasztani egyértelmű a tettetéssel.

— Hát ezt kellett megérnem! Jaj, jaj, én szerelmes jó fiam. Sőse keserítettél és mégis...

Nem merte kimondani a végzetes szót. Édes, meleg anyai szíve fellázadt a siratók ostoba szokásán; nem akarta emlegetni a pnsztulást, a semmit, a mig el nem érkezik valójában. Elcsukló hanggal zokogott tovább; egyhangu, szinte monoton csuklásba beleverte a piros-zöld virágos, lán-czos falióra a maga egyenletes taktusát: tik tak, tik-tak...

Kaszáné szomszédasszony munkához látott. Ráborította a vastag takarót a lázban égő kis gyerekre, szépen elegyengetve az ágy lábánál, nehogy leérjen az agyagos, tapasztott földre. A szegény gyerek szeretne szabadulni tőle, de vézna lábacskaiban nincs elég erő s csak a kiemelkedett takaró mutatja, hogy voltaképen egy ember-élet összes ereje küzd egy — takaróval hiában.

Budapest, április. 11.

A husvét a politikai helyzetbe aligha hozza meg a várvavárt kibontakozást. Fejérváry, Széll és Apponyi fölment Bécsbe ezt a kibontakozást megkeresni, de aligha találtak rá. Szinte elképzelhetetlen, hogy a többség meghátráljon a kisebbség előtt, elképzelhetetlenebb, mint az, hogy a kisebbség ebben az esetben is engedjen a többségnek. Azon a bázison, melyet a függetlenségi Kossuth-párt felajánlott, semmi esetre sem lesz béke, amint ezt a kormánynak hivatalos lapja már az első nap kijelentette. Keresni kell tehát valami más alapot.

Széll Kálmán talált is egy alapot s ez a kétévi katonai szolgálat. Ezt az uralkodó elvben nem ellenzi; nem ellenzi a hadügyi kormány sem és így az ellenzéknek ez a sűrűn hangoztatott követelése teljesíthető. Novemberben úgy is napirendre kerülne ez az ügy, — Széll Kálmán azt proponálta, hogy álljanak vele már most a parlament elé. A kormány ígéretet tenne rá, hogy még az új négy hónapos indemnitás lejárta előtt, tehát legkésőbb augusztus végéig betérjesztene a katonai szolgálatról szóló törvényjavaslatot. Ez talán elfogadható bázis volna és az ellenzék legalább az indemnitási javaslatot talán átbotcsátaná, érte. A hadügyi kormány azonban akadékoskodik; azt mondja, hogy azt a törvényjavaslatot és kimutatást, amelyet el tudna készíteni október végére, nem tudja elkészíteni augusztus végére. Ami nagy baj, mert a magyar politikai helyzetből való kibontakozás most határozottan megállapítható dátumokhoz van kötve. Nagy kérdés különben az is, hogy az egymás kuruczkodásától yerszemet kapott Kossuth-párt beéri-e a kétévi szolgálattal is? Hiszen az ellenzék éppen olyan jól tudja, mint a kormány, hogy a kétévi katonai szolgálat behozatala óriási adóemeléssel járna és így a nép aligha örvendezne neki. S már annyira mulik, halad az idő, hogy nem csupán az indemnitást kellene elintézni, hanem a katonai javaslatok ügyét, meg a költségvetést és a fizetés-rendezést is. A kiegyezést a legrövidebb idő alatt meg kell kötni, s le kell tárgyalni a vámtarifát, amire magára is, igen sok idő volna szükséges, legalább is pár hónap — pedig mindezeket a dolgokat legkésőbb június végéig le kellene tárgyalni. Június végéig megtörténnek a kereskedelmi szerződések felmondásai, s ha addig nem lesz meg az új vámtarifa, a külföld egyetlen állama sem állhat szóba velünk a legjobb akaratú sem. Bosszantó lesz ez a helyzet főképpen azért, mert például Olaszországnak és Szerbiának mi mondtuk fel a vámszerződést; ha tehát most még tárgyalni sem birunk velük: oda lesz a tekintélyünk még Szerbia előtt is — nem is szólva arról, hogy a szélrózsa minden irányából a vámháboru réme fog fenyegetni bennünket.

Nagyon a körünkre égtek a dolgok, nemcsak az indemnitást kell most már biztosítani,

hanem egészen ki kell lábolnunk a politikai bizonytalanságok kátyújából.

*

A függetlenségi pártnak azzal, hogy törvényen kívüli állapotba akarja kényszeríteni a kormányt, van egy be nem vallott, bár talán azért még sem titkolt célja is. És ez: a kormánypárti többség széttörbontása. Az obstrukció szellemi szervezői, akik nem tévesztendő össze a csupán technikai munkát végző, ugynevezett vitarendezővel (ezek csupán őrzik az obstrukció szónokait, hogy meg ne szökjenek az obstrukciós táborból) — arra számítanak, hogy a volt nemzeti párt, mely ex-lex állapotba kergette és megbuktatta Bánffy, nem támogathat oly kormányt, mely szintén költségvetési felhatalmazó törvényt nélkül akarja kormányozni az országot. Ez az okoskodás látszólag helyes. De nem hiába mondja Széll Kálmán minden beszédében legalább is ötvenszer, hogy „distingváljunk, uraim”. Oly dolgokat, melyek egymással nem azonosak, sőt egymáshoz nem is hasonlítanak, meg kell különböztetnünk egymástól, mert ami áll az egyikre, nem áll a másikra. Bánffy idején nem az ex-lex állapot volt az oka annak, hogy a nemzeti párt a kormányt elsöpörje, hanem a küzdelem végső stádiumában állott csak elő az ex-lex állapot. Hogy hasonlattal éljünk, olyan az ex-lex állapot, mint egy darab kő, a melyben a küzködő felek könnyen megbotlanak. Egész más, ha a küzdelem hevében az ellenfelünk botlik meg ebben a kődarabban, vagy ha barátunk és szövetségeseink botlik meg. Ha az ellenfelünk botlik meg, akkor vége; de ha a barátunk botlik meg benne: odaugrunk és *talpra állítjuk*.

És ez az, amiről megfélekedett a függetlenségi párt.

Szövetkezeti ügyek.

Dés, április 11.

A kir. kincstárral a szamosújvári építkezésre vonatkozólag kötött szerződést, összes mellékleteit a napokban irta alá a Dési ipari hitelszövetkezet igazgatósága. Megtörtént mint halljuk és pedig körültekintő méltányossággal s a szövetkezeti elvek szemelőtt tartásával a munkálat szétosztása is az építő csoport tagjai között olyképpen, hogy az önálló és magasabb szakképzettséget igénylő csoportmunkákra jobb iparosaink nyertek társas megbízatást azonban azzal a szigorú kikötéssel, hogy minden egyes szakbeli szövetkezeti tagot a megfelelő munkánál külön megállapodás szerint kötelesek alkalmazni.

Igy el van érve szövetkezeti uton a kettős cél, t. i., hogy a vállalkozó üzleti nyeresége is első sorban itt maradjon, sőt megoszlik első sorban az egyes alvállalkozói szakcsoportok és a szövetkezeti tagok közt, másrészt a szövetkezetnek minden komoly, tisztességes, dolgot és munkát szerető tagja állandó és biztos alkalmaztatásra

talál ezen építkezési munkálatnál és megnyugvással lehet, hogy érdekeit az egész vonalon a szövetkezet igazgatósága szakadatlan jóindulattal és figyelemmel kíséri és a fennálló szabályzat mellett a legegyszerűbb munkás sincs feltétlenül kitéve a felügyelők és vállalkozók önkényének.

A csoportülés, a hol ezen kérdések a legmesszebb menő részletekig tárgyalattak, örömmel és megnyugvással vette tudásul úgy ez intézkedéseket, mint azt a hirt, hogy a szövetkezet a helyi közkórház átalakítási munkálataira is ajánlatot teszen s ennek elnyerése esetén a mostani vállalatban nem részesült jobb iparosoknak is jut alkalmuk directe részesedni az egyes munkákban.

Az egybegyűlt iparosok nevében Gábre János mondott őszinte érzéstől áthatott köszönetet a jelen volt Désy Zoltán főispánnak, a ki nemcsak megteremtette az iparosok jólétét célzó emez áldásos intézményt, hanem nap-nap után fáradhatatlanul munkál közre a helyi iparosság föllendítésén.

Ezek után mi is bizvást reméljük iparosainktól, hogy a szövetkezet nevében teljesítendő ezen első közzállalatot legjobb tudásuk és szakértelmük hozzáadásával a szövetkezet jó hírénél meg alapítása végett is teljesen kifogástalanul fogják teljesíteni.

*

A szövetkezet igazgatósága folyó év és hó 10-én tartott ülésében folyó ügyeket és kölcsönkérvényeket tárgyalta.

Elfogadta az összes kilépési nyilatkozatokat, a melyek időközben bejelentve lettek és a kilépett egyének végleges törlését rendelte el.

Egyszersmint a főispán, mint igazgatósági elnök bejelentette, hogy a helyi fazekas iparosoknak a szövetkezetben levő tagjaival legközelebb kísérletet teszen állami támogatás mellett a kőagyag-edények gyártása terén, miután ezen iparcikknek közegészségügyi szempontokból való terjesztése az illetékes szakkörök elsőrendű feladatát képezi. Nemsokára megérkeznek a fazekas csoport részére a gépek is és a bent maradt tagokkal alapos actiót szándékozik kifejteni magának az agyagiparnak föllendítése érdekében.

A legközelebbi szövetkezeti rendes működési nap folyó hó 15-én (szerdán) d. u. 4—6 óráig tartatik a rendes helyiségben.

HIREK.

— Április 11-ének, mint az 1848-ik évi törvények megalkotása emlékére nemzeti ünnepé avatott napnak ez idei megünneplés: a szoktnál egyszerűbben folyt le, a mennyiben a hivatalos istentiszteletek a nagyheti szertartások miatt sem a róm. kath., sem az ev. ref. templomban nem voltak megtarthatók. A középületek, hivatali helyiségek azonban rendes zászlódsízt öltöttek e napon.

előbb a fejét. Már nem volt olyan meleg. A lábát azután. Az egészen kihűlt. Istenem segíts! Szűz Mária könyörögj érettünk — ez a két gondolat cikázott át agyán, a míg ráhajtotta fejét a kis gyerek szíve tájkára.

Azután meg — mikor látta, hogy meghalt — fel akart sikoltani. Nem tudott. Érezte, hogy a belsejében kiált, de a füle nem hallotta. Eszébe jutott az anyja halála s az imádkozó vénasszonyok. Letérdelt. Mondogatta a szavakat egymásután; bele bele zavarodott és ismét elől kezdte. Egyre dadogta mind azt az imádságtörödéket, a mit csak tudott, a meddig a napi fáradtságtól elgyötört, éjjelezéstől meggyengült, fájdalomtól lesújtott teste-lelke elalélt. Végig esett az ágyon. . .

Erős beszéd zavarta fel. Az ura méregette araszával a kis testet. A zömök, vastag bajuszú paraszt arcán semmi változás. A szoba előtti pitvarban beszélt néhány asszony. Kisívit a zűrös-zavarból élesen egy hang:

— Pedig ha ezt megissza, biztosan megél. Tudja lelkem a Szt.-László füve, most kértem az ángyótól.

A mogorva zömök parasztember lassan számítja magában:

— Négy és fél arasz . . . egy öl, két öl. Egy szálszál deszka elég lesz. Egy párnáért tán ad a zsidó . . .

— Megpróbálták a bodzafa-hérbateát? Mert jó az mindenfajta betegségben. Tavaly is szénavéréskor, vagy nem, azelőtt . . .

Félbehagyta. A Nagy Péter betegségét akarta elmondani, de látta, hogy az anya se nem hall, se nem lát, odajárult szépen melléje s átfogta a vállánál, biztatgatni kezdte:

— Ne féljen lelkem! Nem lesz ebből semmi baj. Megpróbálunk mindent, de mindent. Meg bizony; hozok Szent László füvet is. Ha azt megfőzzük, attól megelevenedik, még a ki félig meg is halt. Meg bizony!

— Van egy kicsi mályvalevele? Nincs! Hát ezerjófűve? A' tán van? A' sincs! Na jó, hogy gondoltam erre. Hoztam én, lelkem.

Kibontja a tarka kendőbe csavart száraz füvet s fölpiuskálván a hamvas üszköket, tüzet gerjeszt a gömbölyű oldalú boglyasban. Kicsi kék csuporban vizet tesz főzni s nemsokára forró hérbateát erőszakol a lázas gyerekebe. Hosszas erőlködés után belétölt néhány kortyot s meglegedetten mutatja a forró italtól megrázott gyereket a könnyes szemmel rámeredő anyának.

— Ugy-e mondtam! Még csak egy kicsi szenes vizet kell csinálni, mert sok a rossz ember manapság. Azt is elvégezvén kellő szakértelemmel, indulni kezd hazafelé. Még egyszer lelkére kötve a sirdogáló anyának, nehogy kitakarózzék a gyereket, mert meleg kell a betegségnek. Utköz-

ben pedtg elgondolta, hogy menyinyi párnája van annak a Kerekesnének. Nem is hitte volna az ember!

A kis gerendás szobában magára maradt a beteg kis gyerek a sirdogáló anyával. Ennek elveszett már minden gondolata, végtelen szomorúság nehezedett a szívére, minden testrésze fölmodta a szolgálatot, csak tágra meredt szemekkel nézte a vergődő Jóskát. A szobába a leereszkedő alkonyat szürkésége szállott be, elmosva a butorok körvonalaikat. Csak itt-ott csillogott ki valami az egyforma fátlyolból: a lecsüngő lámpa üvegén megtörő világos ég, a ládáról egy sor fényes valami, a Jóska ünnepi gúnyájának ptykés gombsora s a boglyas tetején gubbasztó macskának kerekre nyitott, kékeszöldbe foszforeskáló szeme.

A kis gyerek rendkívül nyugtalanzkodott. Felugrott az ágyban, magasra emelte vézna törzsét a görcsös erőlködés. Egyet-egyet mozgott a szája, de hangot nem tudott kibocsátani. Aztán lecsendesedett. Alig lélezett. Szakadozottá vált lihegő zúgása, ütemes sorában néha rés támadt. Mind gyakrabban maradt ki a pihegés. Egyszer elakadt, aztán megint fújt egyet, de alig hallatszott.

Csend lett; mélységes, halálos csend.

Ki tudja, meddig ültek a sötétedő estben így. Az élő anya s a halott gyerek. Egyszer az asszony megmozdult, valami készítette, hogy felkeljen. Titkos hangok ezer szava sugta a fülébe: nézd meg! tapogasd meg! Simogatni kezdette

— **A vármegyei közigazgatási bizottság** ülését április 16-án, csütörtökön délelőtt tartja meg. Lapunknak múlt számában közölt f. hó 14-ki határidőt azért kellett megváltoztatni, mert 14-ike részben még ünnepszamba esik, de másrésről az ülés előkészítésére, a közbeeső ünnepekre tekintettel, még legalább is egy napot fönt kellett tartani. E hó 15-én pedig, mint már a múltkor jeleztük, a szamosvölgyi vasút igazgatósága tart ülést.

— **Inségések segélyezése.** Az inségakciónak egy újabb ága nyer legközelebből lebonyolítást. A mint erről már általában említést tettünk: a földmívelésügyi miniszter vármegyénk főispánjának közbenjárására az árvíz és rossz termések folytán szorult helyzetbe jutott kisgazdáknak kölcsön-, vagy ingyenes vetőmagsegélyt helyezett kilátásba. A főispáni felterjesztés alapján a napokban Désen járt Raab Kálmán gazdasági intéző, mint miniszteri kiküldött és az összes főszolgabírákkal együttesen állapította meg a szükségletet és beterveztendő javaslatát alapján a vetőmag lehető legrövidebb időn belül már rendeltetési helyén lesz mindenütt, hol a kért segélyezés teljesítése gazdaságilag is indokoltnak találtatott.

— **Esküvő.** *Pünkösty* Jenő a szamosvölgyi vasút osztálymérnöke április hó 13-án, húsvét másodnapján tartja esküvőjét *Selbst* Rosina fiúmei polg. iskolai tanítónővel Budapesten, a IV. kerületi m. kir. anyakönyvvezető előtt. Az ifjú pár esküvő után külföldre nászútra megy.

— **Ösztöndíj adományozás.** A vallás- és közoktatásügyi miniszterium Winkler Efráim dési m. kir. áll. főgymnasiumi VI. osztályu tanulónak az 1902/3. iskola év kezdetétől középiskolai tanulmányainak befejeztéig évi 200 korona Besán József-féle ösztöndíjat adományozott.

— **A Szolnok-Dobokavármegyei Gazdasági Egylet** igazgató-választmánya Désen, 1903 április 21-én délelőtt 10 órakor az egylet hivatalos helyiségében ülést tart. A tanácskozás tárgyai a következők: 1. A február hó 10-én tartott ülés jegyzőkönyvének hitelesítése. 2. A március havi közgyűlés hitelesített jegyzőkönyvének bemutatása és jelentés a közgyűlés határozatainak végrehajtásáról. 3. Jelentés a XIII. dési bikakiállítás és vásár eredményéről. 4. Elnök jelentése a vetésre beszerzett tengerikészletről. 5. Miniszteri leiratok. 6. Társaságok átiratai. 7. Jelentés a lókapamunka bemutatás ügyének állásáról. 8. Folyó ügyek. Az igazgató-választmány ezen ülésén Gr. Kornis Viktor fog elnökölni.

— **A dési tisztviselő-egylet** igazgató-választmánya április 8-án délelőtt 12 órakor *Bándy* György főjegyző elnökle alatt ülést tartott, melyen az igazgató-választmány összes tagjai jelen voltak. Az ülésen több az egyletet érdeklő fontosabb ügyek nyertek elintéztet.

— **Halálozások.** Mely gyász érte közéletünk egyik tiszteletreméltó alakját, *Voith* Gergely kir. tanácsost, édes anyjának özv. *Voith* Jakabné szül. *Papp* Máriának elhalálozásával.

A gyászesetről — mely városunk társadalmában igaz részvétet keltett — a család a következő gyászjelentést bocsátotta ki:

Alólirottak a sziv legmélyebb fájdalomával tudatják, hogy a forrón szeretett jó édes anya, szerető anyós, nagy- és dedánya özv. *Voith* Jakabné *Papp* Mária élete 79-ik és özvegységének 17-ik évében, rövid pár napig tartó szenvedés után folyó hó 10-én este 8 órakor jobblétre szenderült. A megboldogultnak hült tetemei folyó hó 12-én d. u. 3 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint a rózsahegy köztemetőjében levő családi sírboltba örök nyugalomra elhelyeztetni. Leleért az engesztelő szent miseáldozat április 15-én d. e. 9 órakor fog a róm. kath. templomban az egek urának bemutatni. Legyen emléke áldott és nyugalma csendes! Dész, 1903. április hó 10-én. *Voith* Gergely, mint fia. *Voith* Gergelyné *Krémer* Louise, mint menyé. *Voith* F. Jakab, mint vő. *Voith* Anna, férj. *Gyulay* Árpádné; *Voith* Irma, férj. *Gajzágó* Vilmosné, mint unokák. *Gyulay* Árpád, *Gajzágó* Vilmos. Dedunokák: *Gyulay* Ilonka, férj. dr. *Molnár* Károlyné; *Tibor*, Irma, Vilmos, Alice.

A régi közélet egy ismert kedves alakja költözött el az élők sorából f. hó 5-én, Kolozsváron: dornáldi és szászujfalusi *Felszeghy* Sámuel. Az egész erdélyi részeken ismert és közszeretettben álló öreg úr, 82 évig tartó munkás és közhasznú élete alatt, annyiszor és oly hosszú ideig állt a közélet szolgálatában, hogy hosszú betegség után bekövetkezett haláláról a legszelebbebb körökben szinte részvéttel vesznek hírt mindazok, a kiknek alkalmuk volt tevékeny élete alatt vele érintkezésbe

jutni. Szolnok-Dobokavármegye politikai életének története is hosszú ideig össze volt kötve *Felszeghy* Sámuel nevével és egyéniségével, mert e megyének hosszú éveken át főbírája, alispánja, majd több ízben követe is volt. Az igazi tipikus magyar nemes alaknak *Felszeghy* Sámuelnek tevékenysége azonban ezzel nem ért még véget. A régi megyei törvényszékek idejében több évig törvényszéki elnök, az alkotmány visszaállítása után több ízben országgyűlési képviselő, Torda-Aranyosvármegye törvényhatósági bizottságának pedig haláláig tagja volt. A szabadságharcot, mint nemzetőr főhadnagy küzdötte végig. Az április 7-én Kolozsváron, nagy részvéttel megtartott temetés után, holttestét Székely-Kocsárdra szállították, a hol 8-án helyezték örök nyugalomra a családi sírboltban.

Hatfaludy Elekne született Buzesko Katalin m. kir. postamesterne március 30-án meghalt. Az elhunyt temetése nagyszámu családja tagjainak részvétele mellett április 1-én folyt le Horgospatakán.

Elhaltak még: *Fodor* Berta. 11½ éves, bélhurutban, f. hó 6-án. *Kimpán* Ferencz, 11½ éves, tüdővészben, f. hó 7-én. *Friedmann* Mózes 68 éves, agyhártyalobban f. hó 7-én. *Izsáki* István, 73 éves, 48-as honvéd (kórházban), f. hó 10-én.

— **A dési tornavivő-egyesület** választmánya szerdán, 7-én gyűlést tartott, melynek főtárgya azon módzatok megbeszélése volt, hogy miképpen lehetne élénkebbé tenni az egyesület működését és fokozni az egyleti élet iránti érdeklődést. Az idevonatkozóan megállapított rendszeti intézkedéseken kívül elhatározta a választmány, hogy ezután hetenkint két ízben, szerdán és szombaton délután 6—7 óráig lesznek gyakorló órák a gymnasium tornatermében, a melyeket a művezető mindig pontosan meg fog tartani. Ezenkívül a választmány minden egyesületi taghoz felhívást fog intézni. Intézkedés történt a játéktér ügyének véglegesítése iránt is, a melyen a nyári foot-ball játékok zavartalanul lesznek megtarthatók.

— **Jóváhagyott szabályrendelet.** A m. kir. földmívelésügyi miniszter Szolnok-Dobokavármegyeinek az 1898. évi II. t.-cz. 71. §-a értelmében létesítendő *községi segélyalapokra* vonatkozó szabályrendeletét jóváhagyta.

— **A bilaki lótelep veszedelme.** Erdély legnagyobb lótenyésztő helyét komoly veszedelem érte, melyet ha rövidesen nem tudnak elhárítani, úgy a magyar államnak nagyon tekintélyes vagyona megy veszendőbe. Arról értesülünk ugyanis, hogy a bilaki lótenyésztő telepen kiütött a takonykór. Tizennégy nappal ezelőtt lépett fel a járvány és már eddig is néhány száz áldozata van. A betegség felléptének ideje óta naponként több lovat is agyonlőttek, hogy a járvány továbbterjedését megakadályozzák. Ezenkívül barakkokat állítottak fel, hogy az egészséges lovakat a betegtől kellőképp elkülönítsék. Mindez intézkedések azonban alig hoznak kellő eredményt. A telepet a végpusztulás veszélye fenyegeti, sőt — mint értesülünk — ma már arra gondolnak, hogy az egész telepet felégetik. A veszélyről a parancsnok értesítette felettes hatóságát és azóta állandóan folyik az érintkezés Budapest és Bilak között, de a járványt mindezekig még nem sikerült megátolni. A millinyi értékű lóállomány odavész és a bilaki telep, Erdély legnagyobb lótenyésztő telepe, örökre megsemmisül. A járvány keletkezésének okáról különböző verziók keringenek, melyeket azonban e pillanatban nincs alkalmunk ellenőrizni. Beszélük, hogy a lókereskedőktől vásárolt beteg lovak terjesztették el a járványt. A vizsgálat lesz hivatva kideríteni, hogy e hír mennyiben felel meg a valóságnak. Annyi bizonyos, hogy a bilaki telep pusztulása érzékenyen hat az erdélyi részek egész lótenyésztésére és a kormány bizonyára minden erejével törekedni fog a veszedelem minél előbb való elhárítására.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter *Pap* Emil nagybecskereki pénzügyi titkárt a dési kir. pénzügyigazgatósághoz igazgató-helyettesé kinevezte. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Bányai* Ferenczet az árpástói és *Makai* Juliánát a pánczélecehi állami elemi népiskolákhoz rendes tanítóvá s illetve tanítónővé nevezte ki.

— **Kinevezés.** A vármegye főispánja a dési járásban a néh. Veszprémi Ferencz elhalálozásával megüresedett járási tisztí orvosi állásra Dr. *Wettenstein* Noé gyakorló orvos, képesített tisztí orvost nevezte ki.

— **A temető tolvajai.** Megbotránkoztató kegyeletlenségről hallunk panasználni mostanában. Gonosz lelkek, hogy mnguknak néhány fillér jövedelmet szerezzenek, meglöpték az elhunytak hozzátartozóinak kegyeletét, és a sirra helyezett

koszorukat, beültetett vagy elhelyezett cserepes virágokat elemelik és a legközelebbi heti vásáron tömegesen elárusítják. Ajánljuk az esetet a temető őrzésére hivatott közegek és főleg a rendőrség figyelmébe.

— **Angliának híres pázsit-területei** valóban igen szépek; ámde azok sem szebbek, mint Budapest sétátereinek pázsitrészeit és a Margitsziget díszgyepterületei. Ugyan ki ne gyönyörködött volna már ezekben? Egy év hiányzik csupán és akkor harmincz éve lesz, hogy ezen remek pázsitokhoz a fűmagot Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedése Budapesten szállítja. Múltán lett oly nagy híre már e fűmagnak, hogy nemcsak a monarchia minden nagyobb parkja részére szállítja az említett ország ezt a fűmagot, hanem Német-, Francia- és Oroszországból is érkeznek tömegesen rendelések. Most midőn a pázsitfűmag vetésének ideje elérkezett, jó tanácsot vélünk adni, midőn azoknak, — kik hasonló gyönyörű, üde zöld pázsitot akarnak létesíteni, — azt tanácsoljuk, hogy szerezze be Mauthnertől vagy a „Sétatéri“ vagy a „Margitszigeti“ fűmagkeveréket.

— **Dívat-ujdonságok.** *Mike* Paula ismert és jóhírnévű örvendő dívatáru-tüzetébe a legújabb dívatcikkek, bécsi és párisi modell kalapok nagy választékban érkeztek.

— **Segélyezések megyénkbeli kopárterületek befásításáért.** A földmívelésügyi m. kir. miniszter az 1902. évben teljesített erdősítésekért segélyt nyújtott. 1. Fűzes község közbirtokosságának (*Markovics* József körjegyző kezéhez) 2 hold beültetéseért 48 koronát. 2. Fűzesszentpéteri urbéréseknek (*Szőcs* Sámuel urb. elnök kezéhez) 2½ hold erdősítésért 60 koronát. 3. Nagyilondán, *Móricz* István és testvéreinek 1½ hold erdősítésért 36 koronát, *Burgye* Illésnek 2 hold erdősítésért 48 koronát. *Bese* Thomának ½ holdért 12 koronát adományozott. Az egész országban 4215 hold erdősítés történt, mely után az állam 86265 korona segélyt nyújtott.

— **Hirdetmény.** Folyó évi április hó 29-én d. e. 10 órakor, összes állomásainkon kézbesíthetlenné vált áruk, raktár feleslegek és talált tárgyak Dész állomáson nyilvános árverésen el fognak adatni, mely árverésre a venni szándékozó t. közönség ezennel meghivatik. Dész, 1903. április hó 8-án. A szamosvölgyi vasút igazgatósága.

— **Mindenki tudja,** hogy a Mauthner-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak bizonyultak.

Művészet.

Hangverseny.

A közelmúltban Désen működött Földesi Sándor társulatának néhány tagja, a mint azt múlt számunkban előre jeleztük, április hó 6-án, hétfőn hangversenyt rendezett a vármegyei nemzeti színházban. Az előadásra az adott alkalmat, hogy a húsvét nagyheti időközben a vidéki társulatok újjászervezkedése lévén folyamatban, a társulatok rendes előadásokat nem tartanak, az itt föllépett színészek pedig ezt az időt használták föl arra, hogy részben a jótékony célra, részben a maguk jövedelmére szórakozást nyújtsanak a közönségnek.

A hangverseny közepes ház előtt, közepes eredménnyel folyt le s meglátszott a közönség tetszés nyilvánításán, hogy a fáradt közreműködők productióit jóakarattal fogadta. Külömben *Berczik* Margit soló-éneke — *Rippből* a levéláriát énekelte — valóban kellemes és élvezetes volt, úgy szintén *Dankó* „Lemondás“ cz. dalát is szépen elénekelte. Élénk tapsokkal jutalmazta a közönség *Szabó* Pál dalait is. Végezetül a „Barátságból“ cz. 1 felvonásos angol vígjáték került színre, kissé döcögős előadásban, mindazáltal a közönség jóakaró tapsai mellett, mire a hangverseny véget ért.

A közönség köréből.

Adományok az árvízkarosultak javára.

Az 54. sz. iven *Merza* Lukács gyűjtése: *Flórián* Gyula 1, *Pánczélecehi* és vidéke ifjusága által rendezett bál jövedelme 17, *Biró* Géza, *Olvashatlan*, *Merza* Lukács, *Donogán* testvérek, *Sáhin* Gergely, *Sáhin* Jenő, *Lázár* Herman, *Szőke* Jenő, *Jakobi* Jakab, *Sáhin* Lukács és *Bodor* Károly 1—1 kor., ifj. *Piktör* Antal 40, *Ábrahám* Dávid és *Klein* Salamon 50—50, *Csiple* Onucz, *Pap* Georgiu és *Mosuth* Izidor 40—40, *Csiple* Gávrís 20, *Petu* Onucz 40 fill., *Papp* László és *Butka* István 1—1, *Szótélke* község 15, *Völcs* község 10-14, *Pánczélecehi* község 20, *Szt.-Katalina-*

Dorna község 5 kor., Csiple Juon, Csiple Juon és Gavrilla 20—20, Csiple Sándor 30, Tite Donye 20, Tite Petra és Pap György 10—10, Pap Anasztia, Simion, Juon, Juon, Simion, Mihály és Gávris 20—20, Mik Tódor 10, Mik Donje 20, Mik Gyorgye 10, Mik Vaszilika 20, özv. Jenei Mária és Olvashatlan 40—40, Mosutz Mitru, Juon, Mitru, Stefán, Veronika és Muriel 20—20, Szanfira András 10, Marosán Tódor 12, Daskál Lika 8, Horina Simion, Vajda Mária, György és Simion 20—20, Pintyikán Tivadar 40, Szanfira Ilia és Pintyikán Gávrilla 20—20 fillért. Összesen 91 korona 62 fillér.

A dési jótékonycélu nőegylet vidéki gyűjtése.

Kolozsvárt, özv. Telegdy Róth Károlyné 172. sz. ivén: V. D. 3, Telegdy Róth Károlyné 5, dr. O. R. 3, Incze Emil 2. A. R. és P. 1—1, dr. N. és Incze Józsefné 2—2, N. N. és N. N. 1—1 koronát. Összesen 21 korona.

Debreczeni Dénesné 171. sz. ivén: Debreczeni Dénesné 2, Ferenczy Endréné, Pollák Amália és Rácz Béla 1—1 kor., Butka László és György Simion 40—40 fill., Némethi Kálmán, Sófálvi Károlyné, Friedl Frigyesné, Fetter Gyula, Csath Endréné és özv. Scheint Andorné 1—1, Miskolezi Lajos 2, Patziger János 1, Bartha István 2, Szegedy Károlyné 1, Werese 1 korona 40 fillért és Debreczeni István 80 fillért. Összesen 20 korona.

Vass Imréné 170. sz. ivén: Vass Imréné 2 és Vass Julia 1 kor., Vass Zsombor és György 40—40 és András 20 fillért. Összesen 4 korona.

A 168. sz. ivén Széll K. gyűjtése: Somkerek Miklósné 4 koronát.

A 167. sz. ivén Tódorfy Lukácsné gyűjtése: ifjabb Papp Tódorné és özv. Voith Jánosné 5—5, Bárány Mártonné és Szappanyos Tódorné 2—2, dr. Tódorfy Domokos 5 és Tódorfy Lukácsné 3 koronát. Összesen 22 korona.

Veres Imréné 169. sz. ivén: Veres Irén 70 fill., özv. Zibainé és Móríz Károlyné 1—1, Móríz Sándorné 140, Szigethy Miklósné 40, Szánthó Józsefné és Eperjesy József 20—20 fill., dr. Veres Samuné 2 kor., Kende Morné 60 fill., Bartosné és Horváth Gyuláné 1—1 kor., Elefánt Dávid 40, Pitterich és Klausenburger 20—20 fill., Veres Imréné 2, Weinstein Jakab 1 kor., Panicz Kristóf, Leb Herschné, Singer Emilné és Várady József 40—40 fill., Almásy Samu 1 kor., J. Sándor 40 fill., Biró Sándor 1 kor., Sámuel Mór 40, Dragoman Gergely 20 fill., Benesikné Rácz Anna és Vékony Mártha 1—1, Sélíg Dávid 2 kor., Hosszu Károly 60, Csandörség 30, Tuli örsvezető 20 fill., Kertész Györgyné 2, Fürst Ede 1 kor., dr. Weisz 30 fill. és Ujfalvi Károly 2 koronát. Összesen 29 korona.

A 165. sz. ivén Tüzes Karácsonné és Szarvady Józsefné gyűjtése: Ballok Károlyné 3, Sebestyén Árpádné és Balogh Józsefné 1—1 kor., Diosan Lujza 20 fill., Kaczné és Duduczné 1—1 kor., Kesztné Sándorné 60, Kővári Istvánné 40 fill., Olvashatlan 2 kor., Farkas Mari 50 fill., Lányi Albert és Tüzes Kristófné 2—2, Dajbukátné 1, Dobray Sándorné, özv. Kincses Bogdáné, Andrein Jovianné, dr. Sándor Sándorné és özv. Halász Vilmosné 2—2, özv. Roskáné és Forika Sándorné 1—1, Mihályfy Jánosné 2 Papp Sándorné 1, Kőműves Jánosné 2, Csathó Andrásné 1 kor., Pap Andorné 60 fill., Izsák Mihályné és R. Péterné 2—2, Pap Antalné 1 kor., Tordai Istvánné 20, Olvashatlan 50 fill., Beldiné és dr. Patakiné 2—2 kor., Lázár Regina 40 fill., Szarvady Józsefné és ifj. Tüzes Karácsonyné 3—3 koronát. Összesen 49 korona 40 fillér.

A 123. sz. ivén a széki ev. ref. esperesi kerület gyűjtése: Pataky Dénes, Kovács Ákos és Csűrös Ferenc 2—2, Schilling Ottó 10 és Somkerek Miklós 3 koronát. Összesen 19 korona.

A 84. sz. ivén Gothard József gyűjtése: Gothard József 2 kor., Nagy Zoltán, Opra János, Marcsán Péter és Hanek Ignác 1—1 kor., horgospataki erdőmunkások 4 kor. 50 fillér és a horgospataki nyug. munkásoktól 1 kor. 40 fillér. Összesen 11 korona 90 fillér.

A 89. sz. ivén Székely Sándor gyűjtése: Székely Sándor 2, Weinberger Ábrahám 1, Kovács Gyula és a Domokos községi hitelszövetkezet 2—2 kor., Leopold Sámuel 50 fill., Libaton község 3 kor., Perhajcza Sándor 1 kor. 50 fill., Domokos és Rogoz községek 3—3 koronát és Szabó Sándor 50 fillért. Összesen 18 korona 50 fillér.

A 87. sz. ivén Herman Ágoston gyűjtése: Herman Ágoston 3 kor., Zimmerman Frigyes 50, Rácz László 52, Nekita Lőrincz 28, Nekita Ártentye 10, Nekita Alexa és Stefán 13—13, Nekita Miklós 12, Nekita György 40, Nekita Ursz 12, Nekita Tivadar 52, Nekita Gábor 12, Nekita János 10, Nekita Tódor 40, Nekita Demeter és István 36—36, Nekita Juon 12, Nekita Gergely, Simon, Elek és Stefán 11—11, Nekita Áron és Endre 5—5, Nekita László 10, Nekita János 20, Nekita Gergely és Juon 10—10, Nekita Mari 20, Tuns László és György 10—10, Tuns Ilona, János és Gábor 13—13, Tuns Sándor és Demeter 12—12, Tuns Gergely 6, Tuns Endre, Demeter, Péter, Grigoricza, Timoftéj, Gábor és János 12—12, Tuns Juon 36, Tuns Gergely 12, Tuns Irinie 60, Opre Tivadar 10, Rusz László 13, Rusz Juon 8, Rusz Dumitru 13, Rusz Petre 10, Rusz János 12, Bot Juon 40, Farkas János és Flóra Kosztán 12—12, Trif János 10, Trif Gergely, Ilona és Rácz László 12—12, Kriszte János 10, Rácz Vaszilika 12, Simon Jakab 10 és Kingye Athanasz 60 fillért, Petőré és Dánpataka községek 4—4 kor., Petrucz Spiridon 28, Petrucz János 14, Petrucz Tivadar 5, Petrucz László, Dotye és Juon 10—10, Lebovics Salamon 20, Velle László, József és János 11—11, Velle László 10, Velle Tivadar és Ilma 14—14, Velle János és Miklós 5—5, Velle István 6, Velle Gergely 10, Hrior Pál 11, Zsunkai Tivadar és Látvis László 5—5, Dán László 4, Hrior Elek 30, Hrior Simjon és Orosz Mihály 10—10, Boez László 20, Alexa Juon 10, Boez Flórika és Velle Tivadar 20—20 fillért. Összesen 25 korona 47 fillér.

A 115. sz. ivén: Szász Iván és Kenyeres László 2—2 kor., Bányai László 40, Vida Gyula 60, Buzás Lajos és Osztián Antal 40—40 fillért. Összesen 5 korona 80 fillér.

A 27. sz. ivén br. Inczedy Ádám gyűjtése: br. Inczedy Ádám 8 kor., N. N., N. N., Faragó György és Sándor 20—20 fill., Solymosy Miklós, Tamásy Károly és Kádebó János 1—1, Varró Mihály 2 kor., Mózes Izsák, Káján Nikuláj és Rusz Vaszilika 20—20, Mucsá Gavrilla 18, Daskal Aurél és Csobánkán György 20—20, Dánfy Benő 40, Makkay Ferencz 50, N. N. és Bálint 20—20 fillért. Összesen 16 korona 20 fillér.

45. sz. iv. Rettegi Sándor gyűjtése: Kisjenő, Lozsárd, Moró, Onok, Tötör községek 2-2 kor. Rettegi Sándor 5 kor. Veszkan János 3 kor. Szappanyos Ágoston 2 kor. Összesen 20 kor.

49. sz. iv. Gyűjtötte Fekete Lázár. Olvashatlan, Fodor Sándor, Rosenbaum, Fekete Lázár 2-2 kor. Girolt község 6 kor. Kecsed község 10 kor. Kecsedszilvas község 2 kor. Szükerék község 6 kor. Tóthfalu község 5 kor. Összesen 39 kor.

42. sz. iv. Román Mihály gyűjtése. Hatfaludi Ernő 10 kor. Tischler Izsák, Friedmann József, Eranus Ferencz, Schöntheil Kira, Judovits Márton, Fell Leib, Nagy István 2-2 kor. Szilágytő község 4-24 kor. Serman János, Egy bizonyítvány munkadíja, Ábrahám Miklós, Ghelner Sándor 1-1 kor. Péterháza, Szilágytő, Czoptelke községek 3-3 kor. Szamosujvárnémeti község 7-68 kor. Román Mihály 5 kor, Czoptelke község 2-78 kor. Hódás Elek 25 fill. Marosán János, Hoza János 20-20 fill. Péterháza község 1-20 kor. Szamosujvárnémeti község 5 kor. Összesen 63 kor. 55 fill.

51. sz. iv. Gyűjtötte Csűrös Ferencz. Csűrös Ferenczné 50 fill. Ördögösfüzes község 4 kor. Heuszman József 2 kor. Csűrös Ferencz, Faragó András, Timoffy Gyula, Placintár Gergely, Manaszés Márton, Faragó Ferencz 1-1 kor. Pap Sándor 80 fill. Tóth Ferencz 40 fill. Lapatos Zsigmond, Réti Márton, Tamás Ilyés, Faragó Zsigmond 30-30 fill. Wertheimer Béla 40 fill. Kun Sándor 26 fill. Bara József, Ajtai Ferencz, Hajdu Márton, Láposi János, Barabás Sándor, Lakatos Ferencz, Debreczeni András, Horváth Károly, olvashatlan, Hirsch Lázár, Hajdu István, Lakatos Ferencz, Faragó Márton, Moldován György, Stej János, Bikis János, Szabó János, Szilágyi János, Szappanyos János, Paul István 20—20 fill. Moldován Tódor 4 fill. Összesen 19 kor. 60 fill.

43. sz. iv. Babos Gábor gyűjtése: Néma, Széplak, Kérő község 4-4 kor. Összesen 12 kor.

41. sz. iv. Bence Károly gyűjtése: Révai Mór 20 kor. Hofer Aladár 15 kor. Szék község 10 kor. Kis Sándor 2 kor. P. Gábor Mihály, Zelig Zsigmond, Olvashatlan, Ábrahám Izsák, Kasza György, Nagy Lajos, Mihályi Gyula, Bence Károly 1-1 kor. Singer Lázár, Roska Márton, Hoprich Nándor, Lázár Gergely, Edelstein József, Frei Adolf, Lapusán Gábor, Kelemen László 50-50 fill. Szilágyi Gyula 20 fill. Összesen 59 kor. 20 fill.

44. sz. ivén. Martián Lázár gyűjtése: Leményi László 5, Leményi József, Deonisiu Deao, Lukácsi Zsigmond 2-2, Martián Lázár, Imberkán Péter 1-50-1-50, Eczen János, Szakács József, Mán Gábor, Mán János, Pap György, Puskás Gábor 1-1 kor.; Görög Manó, Kapitán László, Puskás Panteleon, Cassian Valér 60-60, Tyiorán Pál. Lorenstein Béni 50-50, Kapitán László, Szinboran H., Bakos György, Marosán Simon 40-40, Salak Sándor, Bara Ferencz 30-30, ifj. Papp János, Pap János, Tyira Mihály, Treszkován Gy., Kimpán József, Kimpán József, Marosán János, Tyira János, Moldován György, Morár János, Tyira Dávid, Tyira Dénes, Druca László, Moldován János, Bergán László, Krisán Grigor, Veus Nándor, Deák Izidor, Zsekán Szilárd, Marosán László 20-20 fillér. Összesen 29 kor. 60 fillér.

50. sz. ivén. Veres Béla gyűjtése: Gr. Teleki László Gyula, gr. Teleki Miksáné, gr. Teleki Emma 50-50 kor. Veres Béla 10 kor. Kendilóna és Doboka község 6-6 kor. Grünfeld Salamon, Muresán János 2-2 kor. Hegyes Czilika, Karácsony János, Kelyán Vaszi, Lukács Antal, Szabó Vincze 1-1 kor. Szász Márton 40 fillér. Összesen 181 korona 40 fillér.

29. számú iv. Clemens Albert gyűjtése: Rotteg község, Rettegi Hitelszövetkezet 20-20, Bál jövedelem 17, Rettegi olvasókör 10, Felőr község 6, Csicsóhagymás 4, Clemens Albert 2-10, Bartha Ödön, Levinger Gidalé, Tömlő István, Olvashatlan, Székely Benedek, Kovács Sándor, Székely G. Szabó Lajos, Weintraub S., Zabulik és Társa 2-2, Leon János, Adler Ábrahám, Szölössy György, Diamanstein Ábrahám, Edelheid M., Keresztes esendör örmester, Farkas Sámuel, Návai József 1-1, Karsay Vilmos 60, Scharfstein Mózes, Pap Dániel 50-50, Rosman Fáni, Rosenfeld, Ilyés Ferencz, Kolcsa Elek, Legman 40-40, Heiman 30 fillér. Összesen 112 kor.

30. sz. iv. Weintraub Rudolf gyűjtése. Módi Elek, Molnár Dénes, Weintraub Rudolf 2-2, Buzsitzá István 1 kor.; Balló Bálint, Szölössy Károly 50-50, Olvashatlan, Szőke Géza, Fehér Lajos, Olvashatlan, Lodovica László 40-40, Nehemiás Ábrahám 20, Panet 10 fillér. Összesen 10 kor. 30 fillér.

61. sz. ivén. Fülöp András gyűjtése. Veczk, Aszó és Bezdéd községek 10-10, Felsőcsobánka község 6. Gyurkapaták község 4, összesen 40 korona.

37. sz. iv. Hirsch Pál gyűjtése: Dr. Csernátóni Gyula, Alsókosály község 5-5, Szekeres Árpád, Alór község 4-4, Guhl 2, Schnabel Herman, Szeplekán Mihály, Schedimmer Ignác, Boldor János, Buzitia Juon, Csupe Gyorgye, Hirsch Pál 1-1 kor, Gancz László, Ilye János, Kozma János, Löw Zélig, Seplekán János, Csobánkán János, Rusz Imirie, Rusz László 50-50, Popian Gávris 30 fillért. Összesen 31 korona 80 fillér.

63. sz. iv. Serbán Illés gyűjtése: Füzesszentpéter község, Füzés község, Vajdaháza község 10-10, Komlósfalu község 5, Serbán Illés, olvashatlan, Markovits József

2-2, Groza János, Marosán Zachariás, Roth Mayer, özv. Dávid Nasztazia 1-1 kor., Groza Tódor, Papp Endre 50-50 fillér. Összesen 46 korona.

1543—1902. szám alatt alispántól hivatalosan áttéve Győr szabad kir. város 20, Kolozsvár szabad kir. város 47203, Békésvármegye 15767, Háromszékvármegye 5, Nagyszombat szabad kir. város 1190 kor. Összesen 666 korona 60 fillér.

16208—902. szám alatt alispántól hivatalosan áttéve, Békésvármegye 1544, Szilas község 5, Szatmárnémeti város 2360, Barsvármegye 1120, Szomorai főszolgabíró 6880, Tiszang község 150, Kolozsvármegye 3573, Nagyszeben város 3627 kor. Összesen 197 korona 54 fillér.

34. sz. iv. Mosóczy Sándor gyűjtése: Désakna község 5, N. N., Gála Mihály, Vajda Gyula, Simon János, Varga Károly, Csujá Imréné 1-1 kor., N. N. 60, Román Sándor, Moskovits Vilmos, N. N. 40-40, N. N., Varga Károly, Szarvas György, Bányai János, Czinege Károly, Horváth János 20-20 fill. Összesen 14 korona.

104. sz. iv. Salvan Pál gyűjtése: Báton község 20, Tóthcsabai lakosoktól 862, Csaba község 6, Csabaujfalu község 5, csabaujfalusi lakosok 306, Salvan Pál 2, bátoni lakosok 250 kor., Goldstein Jakab, Marosán György 40-40, Bocán Sándor, Maholyán János, Maholyán István, Mora János, Nemes Endre, Mármarosai Dávid, Kappel Lajos, Salamon Lajos 20-20, Botés Szilárd, Turk János, Voivor János, Dolha János, Mozes Leib 10-10, Marosán György 04 fill. Összesen 40 korona 02 fillér.

111. sz. iv. Sófálvi Károly gyűjtése: Kékes község 10, Debreczeny Dénes, Szásssombor község, Mányik község, Veregyház község 5-5, Karácsonyi Sándor 4, Bartha István 2, Sófálvi Károly, Mezey Márton, Kékesy, Kabas Spiridon 1-1 kor. Összesen 40 korona.

112. sz. iv. Máthé György gyűjtése. Ev. ref. egyházközség 5, Máthé György 2, Máthé Ilona, Lénárd Bálint 1-1 kor.; Csáka Sándor 90, Lőrincz János, Haragó István 20-20 fillér. Összesen 10 kor. 30 fillér.

107. sz. iv. Máthé Samu gyűjtése. Ref. templomi perselypénz 2, Petelei Antal, Máthé Samu 1-1 kor. Kovács J. Béla 40 fillér. Összesen 4 kor. 40 fillér.

109. sz. iv. Pataky Dénes gyűjtése. Buza és Melegföldvár községek 20-20, Kapor község 10, Buzai Hitelszövetkezet 5, Pataky Dénes, Buzai ev. ref. egyház 2-2, Solymosy Sámuel, Krausz Salamon 1-1 kor.; N. N. 50 fillér. Összesen 81 kor. 50 fillér.

A 108. sz. iv. Pap János gyűjtése: N. N. 20 és N. N. 40 fill., Pap János 5, Pap Valér 1 kor., Pap Pompej 20 fill., Maxin Kelemen 2, Gyógyszerész (Kékes) 1 kor., Rusz Demeter 40 fill., Iván Andrei, Miskolci Lajos és özv. Buxbaum János 1—1, gör. kath. esperes (Buza) 2 kor., N. N. 50 fill., Szalmágy Béla 1 kor., Todorán Endre 50, N. N. és N. N. 20—20, N. N. 40 fill., Szabó László és Némethi Gergely 1—1 kor., Buxbaum Gergely 60 fill., Marian Juon 1 kor., Levi Áron 20 fill., Kodra Gyula, Szentpály Gábor és Szongoth Jakab 1—1 kor., Aranyos-Szent-Miklós község 10, Czente és Mohaly községek 15—15, Kis-Devecser község 10, Todor János 2, Todor Tódor és Péter, Indrej Gábor, Hatfaludy László, özv. Pécsi Mórné és özv. Benkó Jánosné 1—1, Haragay Antal 2 kor., Rotár Miklós 10, Rotár László, Lévi Áron és Apáti Károly 20—20, Hátos György, Váró Mózes, Jakabházi Dániel, Zsurzszenia és Szakács János 25—25, Nagy Vilmos 20, Balogh Zsigmond 25, Marisnyán Elek és János 50—50, Andrzej János 40, Szabó Ödön és Rád Sándor 50—50, Czibre Toma 40, Divriesán Lukács és Marzsinyán Gergely 50—50 fillért. N-Devecser község 20 koronát. Összesen 111 korona.

A 103. sz. ivén Biró József gyűjtése: egy kolozsvári lakos 1 kor., Drágos Gyuláné 1 kor. 40 fill., Kappel Nőé 1, Kappel P. Rudolf 2, Kis Dániel és Ordentlich Jakab 1—1, gr. Wass Béla 20, Weisz Wolf 1, Szent-Gothard és Szent-Egyed 10—10, Emsey László és Csáky László 1—1 és Biró József 2 koronát. Összesen 52 kor. 40 fillér.

106. sz. iv. Keresztes János gyűjtése: Keresztes János 4 kor. 9 fill. Szent István napján templomi gyűjtés 2 kor. 21 fill. Olvashatlan, Kádebó Miklós, Olvashatlan 2-2, Schwartz József 1 kor.; Pataky Kornél 40, özv. Gál Istvánné, Pataky Mari 30-30, Pap Lőrincz, Kappel Hersch, N. N., Motolán Gyorgye, ifj. Keresztes János, Pataky Mariska 20-20, Florián Juon, Florián Alice, Román János, Zegreán Juon, Marosán Juon 10-10 fillér. Összen 16 kor.

A 110. sz. ivén Sipos Gyula gyűjtése: a magyarborzási ev. ref. egyház 2, Sipos Gyula és Dobay János 1—1, Ajtay Endre és Jeney Imre 2—2 koronát. Összesen 8 korona.

REGÉNY.

Margherita.

Regény.

Irta: Ritter Anna.

10

Fordította: Vezsenyi Béla.

König Margherita nem vett észre semmit a két barát közt történt némajátékból és még sem tudott szabadulni attól a nyugtalanító érzéstől, hogy meggondolatlanul és elhamarkodva cselekedett.

Frigyes, a ki a leány arcán észrevette a tépelődés kifejezését, hirtelen fölemelkedett:

— „Barátom még ma délben akar Rómába indulni s nincs nyngta, a mig historiai talajt nem érez lábai alatt. Elő akarom készíteni festő-esz-

közeimet — tette hozzá csaknem ujjongva — mert nem szeretnék egy órát sem veszteni. Mindjárt ma délután elkészítem szénnel a vázlatot.“

A leány bizonytalanul tekintett rá: „Ily hamar?“ Ő pedig búcsúzóra megcsókolta a leány kezét és egy pár köszönő szó elrebegése után vitte magával barátját.

Ninetta mosolyogva szemlélte a forintot, a mit a kapunál Frigyes nyomott a markába. Igazán nobel ember a piktor ur és milyen eleven-séget hozott a házba. Mert már olyan elhagyatottság és csend volt ide künn...

A két festő még mindig nyomasztó hallgatásba volt merülve.

Frigyes úgy féloldalról egyre figyelte Ferenczet; hát ez csak mégse hagyja el a rideg komolykodást. De hát végre is ő már nem kis gyerek és ha valami ostobaságot követ is el — édes Istenem, miért fiatal és bohó az ember!

„Hallatlan szerencse“ — fűzte tovább hangosan gondolatait — mikor arra a gondolatra jöttem, hogy a villába menjek. Ki hitte volna, hogy épen ott találom meg azt a leányt, az egyetlen, a kit felhasználhatok a képemhez. Láttad azokat a vonalakat?“

Ferencz megállt. „Azt hiszed megengedi, hogy azokat lemásold?“

„Megengedi-e?“ — pattant föl Frigyes. „Mintha bizony én valami olyat kívántam volna tőle, a mi ellenkezik az ő lelki tisztaságával! Te akkor épen a motivumot nem értetted meg. Azt mondom neked, hogy ő még nem is elég tartózkodó és leányos ahhoz, a mit én ábrázolni akarok.“

„Ez ámitás és az is marad“ — mormogta Ferencz. „Te arczképről beszéltél és ő sejtelem nélkül ment bele a dologba.“

Ez kellemetlenül esett Frigyesnek. „Ugyan kis öregem, ne vedd a dolgot mindjárt olyan tragikusan! Először csak időt akartam nyerni. Ha mindjárt ajtóstól rohantam volna a házba, természetes, hogy „nemet“ mondott volna, hiszen épséggel nem ismer.“

A kis festő elgondolkozott barátjának félig tréfás, félig komoly szavain. Frigyesnek igaza lehet, ő egyre komorabb és pedánsabb lesz. Kiengesztelődő mosollyal nyújtotta kezét barátja felé: „Te ismered engem, Frigyes! Ugy látszik, hogy a délvidék egészen ellenkező hatást gyakorol rám, mint minden más emberre; engem melancholikussá tesz. Aztán a hazuról kapott híreim sem épen örvendeteseek.“

Frigyes barátja vállára tette kezét. „Szegény fiu“ — mondta szívélyesen — az én életem napjai oly vesztettül jól teltek el. A szülői ház tele testvérekkel, a kikkel minden nap összeverekedtem és ismét kibékültem. Az anyám maga volt a jóságos angyal, s az apám pedig elnézte a fia ostobaságait és még egyet is értett vele, mert fiatal korában maga is ugyanezeket űzte a végletekig.“

A búcsúzás előtt mindketten feltárták egymásnak szíveiket, mikor olyan dolgokat mondtak el, a mikről eddig alig esett szó köztük.

Nem beszéltek többet az idegen leányról. Csak mikor Ferencz utakészen állott, hozták szóba még egyszer.

„Frigyes“ mondta a másik elfogódva — „az a leány oda át úgy nőtt fel, mint valami zárdában; azokról az enyelgő szerelmeskedésekről, a melyek nálunk művészeknél szelvényben folynak, semmit sem tud. Ne légg lelkiismeretlen, pajtás, ez a leány nem olyan, hogy könnyű oldaláról fogná fel a szerelmet.“

„Ferencz, csakugyan azt kell hinnem, hogy igazán szerelmes vagy“ — kiáltott fel Frigyes elámulva; fel nem tudta tenni barátjáról, hogy szíve oly gyorsan tüzet fogjon.

És megkönnyebbülten lélekzett fel, a mint barátja nyugodtan utasította vissza gyanuját. Fatális történet lehetett volna a dologból, mert a mi őt illeti, a signorinát elragadónak és igézőnek találta. És épen nem volt kizárva, hogy a bolondulásig bele szeressen.

Aközben megigért mindent, a mit Ferencz kívánt tőle; föltette magában, hogy pusztán csak a művész szemével fogja a leányt nézni és a mily hamar csak lehetséges, Rómába megy, hogy ott keresse az ő bachansnőit. Ferencz azalatt gondoskodjék szállásról.

Igy váltak el, miután ismételtén többször megrázták egymás kezét.

„Szegény fiu“ — mondta Frigyes utánna nézve még egyszer az ablakból barátjának. Aztán pedig nagy buzgalommal kezdett válogatni ecsetjei és festékei között és a míg a vásznat kimérte és a régi festékmáradványokat vakargatta le a palettáról, vidáman fütörészni kezdett.

Margeritha egyedül maradt csodálatos érzé- seivel. Maga sem tudta sehogy megérteni, hogyan volt képes oly hamar beleegyezni a festő kéré- sébe; úgy tűnt fel neki, mintha valaki más mon- dott volna helyette „igent“, olyan, a ki eddig szóhoz nem jutott életében. A várakozás érzése fogta el, mintha egészen új ösvény nyílt volna fel előtte, mintha most valami nagy, örvendetes dolognak kellene következni és egyszerre méltat- lanságnak érezte, hogy olyan nagy magányos- ságban élt.

— „Huszonhárom esztendő!“ — mondta megdöbbenve. „Ennyire vén leány lettem már?“

Aztán daczos vidámsággal nyújtotta ki göm- bölyü karját. Ezernyi szunnyadó erő mozdult meg benne, a vágynak százféle hangja susogott a lel- kében és Margeritha mosolygó szemmel nézte az ő tavaszának ébredését.

Mikor délután Frigyes jött, Ninetta bizal- mas hajlongással nyitott előtte ajtót és Marge- ritha úgy fogadta, mint valami régi ismerőst.

A leány egész megváltozott, fiatalabbnak és élénkebbnek tűnt fel előtte.

— „Már az egész házat átkutattam egy al- kalmas helyért, hol festeni lehetne.“ — mondta a leány berényen. „Ha a padlásszobában az egyik ablakot befüggönyözzük és csak az éjszakra nyi- ló hagyjuk szabadon, ott be lehet rendezni az ateliert.“

Egymás mellett mentek fel a lépcsőn az eme- letre és Margeritha nem minden büszkeség nélkül nyitotta ki a padlásszoba ajtaját, a mit már a sa- ját intézkedése szerint rendeztetett be. A falak és tető fehér deszkázatából keskeny, világoszöld léccek domborodtak ki, köztük világos keretben tengerpartot, sziklás tájakat ábrázoló képek füg- göttek, a melyeknek motivumai a vidékről voltak kölcsönözve.

A butor legnagyobb részét már Margeritha kihordatta, hogy nagyobb legyen a hely; a vilá- gos, puha szőnyeg védőszővettel volt bevonva, mintha valami különös eseményre várna ez a hely.

A leány kíváncsian tekintett Frigyesre: „Nós?“ — Az pedig elégtől mosollyal hajlott meg a leány előtt: „mintha csak ateliernak volna teremtve. Osupán a függőnyt kell innen egészen elvonnunk, ott pedig még elsötétítenünk. Kell egy kis pódium is...“ És miközben mondta, már hozzá is fogott, hogy így rendezkedjek.

Margeritha létrát, kalapácsot és szegeket hozatott s aztán maga nyújtotta oda a férfinak az eszközöket. Dolgoztak együtt ketten, mint két jó pajtás, kik évek óta egymásra voltak utalva.

Mikor pedig a vászon fel volt állítva és egy ablak elé való emelvény meg egy régi padból va- lami pódium-felét tákoltak össze, Frigyes kétke- dőn nézte Margeritha ruháját: „nincs önnek vi- lágosabb?“ — legjobb lenne olyan, mely a nya- kat szabadon hagyja.“

„De igen“ — mondta a leány tétovázón. Ha önnek kedvesebb a fehér ruha!... Csakhogy a szabása mindegyiknek ugyanilyen.“

A festő nem felelt, ujjai a kréták közt bab- ráltak és gondolatait már egészen a kép fog- lalta le.

A leány halkan kisurrant.

Ninetta ujjhegyén fogva egy fehér ruhát vett ki a szekrényből, a melyben az már két év óta ott függött. A finom gaze-szövet sárgás színt kapott, a mitől még puhábbnak és selymesebbnek látszott.

Margerithán csendes borzongás futott át, mi- kor bőrét a hűvös szövet érintette. Egy eltűnt idő éledt fel újra a ruha redőiből, megint hallotta atyjának komoly hangját és ott űlt vele szemben, a mint az beszél neki a természet csodáiról, a melyeket hosszú évek szorgalmas kutatásaival tanulmányozott.

A leány sáppadtnak látszott, a mint ismét a padlásszobába lépett.

Frigyes pedig ámulva tekintett rá. Istenem, milyen szép volt ez a leány ebben a pongyola öltözetben, melyet csak a mell alatt fogott össze

könnyedén egy szalagdísz. A nyak szabadon és nyulákon emelkedett ki a csillogó szövetből, szó- ke haja nehéz fürtökben omlott nyakára.

(Folyt. köv.)

Kiadja a szerkesztőség.

HIRDETÉSEK.

Sz. 2430—903. D. V. T.

Árlejtési hirdetmény.

A tanács ezennel közhirrre teszi, hogy az utcák javításához szükségelt 200 köb- méter görkő szállítására **folyó 1903. évi április 24-én d. e. 10 órakor** a gazdasági ta- nácsosi irodában nyilvános árlejtés fog tar- tatni.

A feltételek hivatalos órák alatt a vá- rosi levéltárban megtekinthetők.

Dés város tanácsának 1903. év már- czius 25-én tartott üléséből.

Losonczy István,
főjegyző.

Szilágyi Albert,
polgármester.

Sz. 2431—903. D. V. T.

Árlejtési hirdetmény.

A tanács közhirrre teszi, hogy a város több utcájában folyó évben teljesítendő kövezetjavítási munkálatok végzésére **folyó 1903. évi április 24-én d. e. 11 órakor** a gazdasági tanácsosi irodában nyilvános ár- lejtés fog tartatni.

A feltételek hivatalos órák alatt a vá- rosi levéltárban megtekinthetők.

Dés város tanácsának 1903. év már- czius 25-én tartott üléséből.

Losonczy István,
főjegyző.

Szilágyi Albert,
polgármester.

● Az órák járásáért és ékszerek valódiságáért kezesesség vállaltatik. ●

HEIMANN ALBERT órák és ékszerész
DÉS, a Hungáriával szemben, Dr. Csizér-féle házban.

Ajánlja dús raktárát, hivatalosan fémjel- zett 14 karatos arany (hosszu) női és férfi óralánczok, gyémánt, brilláns fülfüggők, gyü- rük stb. ékszerekben. Legújabb harangütésű inga, fali és ébresztő órák. Magyar gyártmá- nyu női és férfi arany, ezüst, nickel és aczél órák. Szemüvegek, színházi látszóvegek, thermo- metterek stb. látszerészeti czikkekből. Ezüst és China-ezüst árukban. Használt arany, ezüst stb. régi ékszerek a legmagasabb árban becsérél- tetnek vagy megvételnek. Javítások pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Teljes versenyképesség bármely nagyobb városi czéggel.

● Csakis jól járó órák tartatnak raktáron. ●

Olcso pénz!

Birtok parcellázás.

A Budapesten székelő Magyar Országos Köz- ponti Takarékpénztár és a Debreczeni Első Ta- karékpénztár megbízásából rendkívül kedvező feltételek mellett bérbe adjuk vagy eladjuk, őszi és tavaszi vetéssel együtt holdankénti par- cellákban is

1) Nagy-Ar községben (Szatmár vármegyei f.-gyarmati járás) levő 1400 holdas tiszamenti birtokot, legmodernebb emeletes kastély, kiválóan gondozott park és gazdasági épületekkel;

2) Mikola községben (Szatmár vármegye) levő vasuti állomással bíró, eddig házilag belter- jesen kezelt 280 holdas alagsóvezet első osz- tályu birtokot, lakház és gazdasági épületekkel;

3) Aranymező községben (Szolnok-Doboka várm. csáki-gerébői járás) levő vasúti állomással bíró, eddig házilag kezelt 180 hold szamosmenti birtokot, lakház és gazdasági épületekkel.

Ezzel kapcsolatosan értesítjük a n. é. kö- zönséget, hogy budapesti és külföldi elsőrangú pénzintézetektől 15—70 évig terjedő olcsó tör- lesztéses kölcsönt nyitunk, minden előzetes költség nélkül 600 koronától a legmagasabb ösz- szegig, a legrövidebb idő alatt, az ingatlan 3/4 ér- tékéig. Továbbá:

1) Szerzünk olcsó személyi- és váltóhitelt;
2) Elvállaljuk birtokok parcellázását, birtok- kok és házak eladását, vételét.

KEIL-LAKK

Mindenkor kaphatók:

Csiszár és Vásárhelyi cégénél

DÉSEN.

3-12

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

Keil-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.

Keil-féle fehér „Glasur“ fénymáz 45 kr.

Keil-féle arany-fénymáz képkereteknek 20 kr.

Keil-féle szalmakalap-festék minden színen.

A HÁROMSZÉKVARMEGYEI

ELŐPATAKI gyógyforrások kezelősége

ez évi márczius hó 1-től egész Szolnok-Dobokavármegye területére az előpataki gyógyvíz elárúsítására

== főraktárt létesített Désen ==

és az árusítással

BRUGOVITZ JÓZSEF vas- és fűszer-árú kereskedőt

bizta meg. A régi idő óta nagy hírnévnek és kelendőségnek örvendő **ELŐPATAKI SAVANYUVÍZ**, mely a legszénsavdúsabb, gazdag vas, szénsavas natron tartalmu vizek egyike s mely mindennemű **gyomorbántalmak, vér- és idegbajok, altesti bántalmak, máj-, lép-, vese- és hurutos bántalmak**nál eddig is bámulatos sikerrel nyert alkalmazást, most már **DÉSEN**

Brugovitz József főtéri fűszer-üzletében

oly előnyös árak mellett kerül piacra, a mely e tekintetben nemcsak a külföldi és hazai bármely savanyuvízzel, de a helyi és környékbeli gyógyvizekkel is kiállja a versenyt, de sőt azoknál olcsóbban is beszerezhető.

Az előpataki savanyuvíz Brugovitz József dési főtéri vas- és fűszer-üzletében

a következő árakon kapható: 1 literes üvegben 20 fillér; 1/2 literes üvegben 16 fillér. Az üvegért 1 literesnél 16 fillér, 1/2 literesnél 10 fillér hagyandó letétül, mely összeg az üveg ellenében kiadatik. **Ládánként:** 50 drb 1/2 literes üveggel pakolva, a fenti ár mellett, 1 kor. a ládaért; 1 literes 25 üveg láda pakolásánál 1 kor. 50 drb 1 literes üvegnél a láda és csomagolás 2 kor. A láda visszaszolgáltatása ellenében a letét visszaadatik.

A gyógyvíz vidéken: **Bethlenben:** Kajári István, Kégli Lajos vas- és fűszerkereskedőknél; **Szamosújvárt:** Florián Jakab, Haragay Miklós és Haragay Márton fűszerkereskedőknél is árusítatnak.

4-6

Sz. 240—903. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A dési kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. adókinestár végrehajtónak, Pap Juon zápróci lakos végrehajtást szenvedő ellen 72 korona 19 fillér és jár. iránti végrehajtási ügyében, az árverést végrehajtást szenvedő ellen elrendelte.

Minek folytán a kir. törvényszék területében fekvő s a végrehajtást szenvedő Pap Juon s az 1881. évi LX. t. cz. 156. §-a értelmében még társtulajdonosok Pap Irina, Eliszafta, Kosztán, Luka, Násztászia, Szavéta, Tódora, Haragay Emánuel, Bocsány Róza, kiskoru Pap Mária, Bernát János, Hirsch Regina neven is álló zápróci 67. tlkvben foglalt egész ingatlanok és pedig 3. rsz. a. 39 korona, 4. rsz. a. 9 korona, 5. rsz. a. 19 korona, 6. rsz. a. 28 korona, 7. rsz. a. 11 korona, 8. rsz. a. 21 korona, 11. rsz. a. 4 korona, 13. rsz. a. 28 korona, 16. rsz. a. 8 korona, 17. rsz. a. 7 korona, 19. rsz. a. 74 korona, 20. rsz. a. 23 korona, 21. rsz. a. 39 korona, továbbá ugyancsak végrehajtást szenvedő s az 1881. évi LX. t. cz. 156. §-a értelmében még társtulajdonosok Szeszermán Flórika, Pap Irina, Lika, Násztásztasia, Kosztán, Szavéta, Bernát János, Hirsch Regina neven is álló 220. tlkvben A. + 1. rsz. a. egész ingatlan 843 korona megállapított kikiáltási árban 1903. évi április hó 30-án d. e. 10 órakor dr. Csizér Ákos ügyvéd vagy helyettese közbejövetele mellett Záprócz községében megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni, u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.
2. Árverezni kívánók, végrehajtatók kivételével, tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazság-

ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törvénycikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt át-szolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. törvényszék telekkönyvi irodájában tekinthetők meg.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóságtól. Désen, 1903. évi január hó 23-án.

Hersényi,
kir. törvényszéki bíró.

Orvosi tekintélyek által ajánlva.

A sztojka ásványvíz Erdély gyöngye.

Sok folyógyult betegek elismerő levelei.

Több kiállításon éremmel kitüntetve.

„Mint gyógyvíz“ gyomorbajoknál csodahatású, csukorbetegségeknek speciális szer, a légző, az emésztő, a húgyszervek bajánál és idült hurutos bántalmaknál a diätikus gyógmód betartása mellett sok esetben nemcsak a seltersi és luhatsovitz, de némely betegségeknek a karlsbadi vizet is fölülmulja gyógyhatása.

„Mint élvezeti borvíz“ borral avagy gyümölesszörppel elegyítve igen kellemes üdítő ital és nagyon egészséges.

„Mint asztali ivóvizet használva“ a legbiztosabb óvszer járvány betegségek ellen, mint bakteriummentes természetes ásványvíz.

„Sztojka gyógyfürdő“ gyomorbetegek, idegbajok és udulók részére a legalkalmasabb klimatikus fürdőhely.

„Sztojka ásványvíz“ kapható minden fűszer- és ásványvízkereskedésben. Bővebb felvilágosítást, árlapot és Prospektust készséggel küld a

5-6

Fürdőigazgatóság Sztojka
(Szolnok-Doboka m.).

Szakszerű kezelés folytán tengeren túl is szállítható.

Nyom. Demeter és Kiss könyvnyomdájában. Dés, 1903.

Sz. 2757 - 903. D. V. T.

Hirdetmény.

A tanács közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező legelőre a tehéncsorda kihajtása **folyó évi április hó 27-én** veszi kezdetét.

A csordába folyó évi április hó 24-ig csakis fejős tehenek és bivalok vétetnek fel, egy tulajdonostól két darab.

Ezen határidőn túl, tekintet nélkül arra, hogy előzőleg lett-e már legelőjog váltva, meddő tehenek, bivalok és két évet meg nem haladott borjuk is bevétetnek mindaddig, míg a 280 marhalétszám be nem telik.

Felhivtnak érdekeltek, hogy az igazolványokat a város házi pénztárából a legelési, pásztorlási és üzetési díjak befizetése mellett az irt hatánapig váltsák ki.

A legeltetés csakis a közcsordában történhetik és sem nappal, sem éjjel külön legeltetés meg nem engedtetik.

Dés város tanácsának 1903. évi április hó 1-én tartott üléséből.

Losonczy István,
főjegyző.

Szilágyi Albert,
polgármester.

Sz. 878—903. tkvi.

3-3

Hirdetmény.

Drágosfalva község telekkönyvei birtokszabályozás következtében az 1896. évi 2579. számú I. M. szabályrendeletre képest átalakítottak és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX., az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XII. törvénycikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. évi XXIX. törvénycikkekben szabályozott eljárás a tlkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatosítottak.

E czélból az átalakítási első munkát hitelesítése és a helyszíni eljárás Drágosfalva községében 1903. évi május hó 4-ik napján fog kezdődni.

Ennélfogva felhivtnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új tlkvi tervezet ellen ne taláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi tlkv. végleges átalakítása után a téves bevezetésből eredhető kifogásokat jöbbszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, a kik a telekkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tlkvi hatóság által kiküldött bizottság előtt a kitűzött hatánapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák föl.

3. Mindazok, kik valamely ingatlanokhoz tulajdonjogokat tartanak, de tlkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. évi XXIX. t. cz. 15—18. §§-ai és az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 5, 6, 7 és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tlkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték elengedési kedvezménytől elesnek.

4. Mindazok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve, hogy törtései engedély nyilvánítsa végett a bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagyilondán, 1903. évi márczius hó 14-ik napján.

Kurtz,
kir. aljbíró.